

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Харманли, 08.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ХАРМАНЛИ, ЧЕТВЪРТИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на единадесети януари през две хиляди
двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Минка Ив. Китова

при участието на секретаря Т.Г.Ч.

като разгледа докладваното от Минка Ив. Китова Гражданско дело №
20235630100213 по описа за 2023 година

Предявени са обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 422 вр. чл. 415 от ГПК вр. чл. 229 ЗЕС вр. чл. 79 ал. 1 от ЗЗД, чл. 92 от ЗЗД и чл. 345 от ТЗ вр. чл. 232 ал. 2 от ЗЗД вр. чл. 79 ал. 1 от ЗЗД и чл. 92 от ЗЗД.

В исковата молба се твърди, че ответника М. Б. Р., ЕГН: ***** с адрес: 6490, гр. Симеоновград, ул. **** е абонат на дружеството - доставчик на мобилни услуги „Теленор България“ ЕАД (понастоящем „Йеттел България“) със сключени договори за мобилни услуги, както следва:

По Договор за мобилни услуги от дата 05.08.2020 г. абонатът е предпочел мобилен номер 359899127953 с абонаментна програма Тотал+ 29,99 със срок на действие 24 месеца до 05.08.2022 г.

По Договор за мобилни услуги от дата 05.11.2020 г. абонатът е предпочел мобилен номер 359890128850 с абонаментна програма Интернет 20,99 със срок на действие 24 месеца до 05.11.2022 г. Във връзка с предпочетения абонамент ответникът е сключил и договор за лизинг от същата дата 05.11.2020 г., съгласно който е получил мобилно устройство TABLET LENOVO Tab M 10 FHD) Plus Iron Grey за период от 23 месеца срещу месечна цена в размер на 11.99 лв., съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото на абоната след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума в размер на 9.99 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ /чл. 1, ал. 2 от договора за лизинг/. Видно било от т. 7 от договора, че мобилното устройство било предоставено на абоната на обща лизингова цена 287.76 лв., при стандартна такава в размер на 589.90 лв., т. е. направената на абоната отстъпка възлиза на сума в размер на 302.14 лв. Въз основа на посочените договори ответникът ползвал предоставяните от Дружеството мобилни услуги, като потреблението било фактурирано под клиентския номер на абоната № 006052363.

Съгласно чл. 26 от Общите условия на мобилния оператор „, при ползване на услуги чрез индивидуален договор заплащането на ползваните услуги се извършва въз основа на фактура, която се издава ежемесечно на името на потребителя. При сключване на индивидуален договор всеки потребител — страна по Договора бива уведомен за датата от месеца, на която ще му бъде издавана фактура. Неполучаването на фактурата не освобождава потребителя от задължението му за плащане на дължимите суми“.

За потребените от абоната-ответник услуги за периода 25.09.2020г. до дата 24.12.2020 г. Теленор България ЕАД издал:

Фактура №7311406674/25.10.2020г. за отчетния период на потребление от 25.09.2020-24.10.2020 г. с дължима стойност за плащане в размер на 56.25 лв., от които: за мобилен номер 089 9127953: 24.99 лв. без ДДС за месечен абонамент; 1.24 лв. без ДДС за временно възстановяване на изходящия трафик и потребление извън абонамента- 16.66 лв. без ДДС за Допълнителни услуги; 8.33 лв. без ДДС за Други услуги с добавена стойност; дължимата сума е платима в срок до 09.11.2020г. Към фактурата било приложено извлечение от потреблението на ползваните мобилни номера.

Фактура №7312692404/25.11.2020г. за отчетния период на потребление от 25.10.2020-24.11.2020 г. с дължима стойност за плащане в размер на 79.95 лв., от които: за мобилен номер 089 9127953: 24.99 -лв. без ДДС за месечен абонамент и потребление извън абонамента- 0.99 лв. без ДДС за кратки текстови съобщения; за мобилен номер 089 0128850: 29.15 лв. без ДДС за пропорционален месечен абонамент; 11.99 лв. за месечна вноска за предоставеното устройство;

Дължимата сума била платима в срок 10.12.2020 г. Към фактурата било приложено извлечение от потреблението на ползваните мобилни номера. Към фактурата е прибавена и стойността на незаплатената стойност от предходния отчетен период в размер на 56.25 лв., при което общо дължимата сума възлиза на стойност от 136.20 лв.

Фактура №7313983928/25.12.2020 г. за отчетния период на потребление от 25.11.2020- 24.12.2020 г. с дължима стойност за плащане в размер на 62.97 лв., от които: за мобилен номер 089 9127953: 24.99 лв. без ДДС за месечен абонамент; за мобилен номер 089 0128850: 17.49 лв. без ДДС за месечен абонамент; 11.99 лв. за месечна вноска за предоставеното устройство;

Дължимата сума била платима в срок 09.01.2021 г. Към фактурата било приложено извлечение от потреблението на ползваните мобилни номера. Към фактурата е прибавена и стойността на незаплатената стойност от предходния отчетен период в размер на 136.20 лв., при което общо дължимата сума възлиза на стойност от 199.17 лв.

Абонатът бил потребил и не заплатил мобилни услуги на обща стойност 199.17 лв. Към всяка от фактурите имало приложено извлечение-детайлизирана справка от потреблението на ползвания номер. За посочените месечни отчетни периоди длъжникът не изпълнил задължението си да заплати на Теленор България ЕАД дължимите месечни абонаменти, съобразно използваните от него услуги в общ размер на 199.17 лв.

Ищецът твърди, че неизпълнението на абоната-ответник да заплати стойността на потребените и фактурирани услуги на стойност 199.17лв., е ангажирало договорната отговорност на абоната по т. 11 от процесните договори за услуги, като във връзка с чл. 75, вр. чл. 196, в) от ОУ на мобилния оператор, Теленор България ЕАД прекратил едностранно индивидуалните договори на ответника за ползваните абонаменти и издал крайна фактура № 7316692356 от дата 25.02.2021 г.

За посочените месечни отчетни периоди длъжникът не изпълнил задължението си да заплати на Теленор България ЕАД сумите за месечни абонаменти, съобразно използваните от него услуги, така както са фактурирани. При наличието на неплатени месечни задължения на абоната, операторът го уведомява по реда на чл. 31а от Общите

условия. След изтичането на срока за плащане, указан във всяка от издадените месечни фактури и при нерегистрирано плащане на дължимата сума, последователно се ограничават първо изходящите обаждания, впоследствие и входящите обаждания на абоната, като операторът няколкократно праща смс - напомняне за налична незаплатена месечна фактура. При нерегистрирано плащане, въпреки напомнянията от страна на Оператора, ползваният телефонен номер бил двустранно спрял, за което абонатът бил уведомен с поредно смс-известяване. Предоставен бил пореден шанс за плащане на дължимите месечни суми. След като страните са уговорили дължимите по договора плащания да бъдат платими в определен срок, то сумата става изискуема след изтичането на този срок. Когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му /чл. 84, изр. първо ЗЗД/. Съгласно чл. 49 от Общите Условия, Теленор има право да получава в срок всички плащания, дължими от потребителя в уговореното количество и на уговореното място. Съгласно чл. 75 от Общите условия при неспазване на което и да е задължение по част XIII от Общите условия или в случай, че е налице неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя, Теленор има право незабавно да ограничи предоставянето на услугите или при условията на т. 196 буква в) да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключване на нов договор с него. Нито законът, нито договорените между страните условия, вменяват задължение на кредитора да кани закъснелия длъжник да изпълни задължението си. При това положение за мобилния оператор е възникнало потестативното право едностранно да прекрати договора за мобилни услуги, при това без необходимост да волеизявява изрично пред абоната намерението си за прекратяване, предвид неколкократните напомняния чрез смс-известяване до този момент. Датата на деактивация на процесните абонаменти бил 14.01.2021г., като същата се генерира автоматично по вградената електронна система на Оператора при нерегистрирано плащане и наличието на незаплатени суми след изтичането на предвидените в месечните фактури срокове за заплащане и съобразно уговорения краен срок на действие на ползвания абонамент. Така, абонатът е в неизпълнение на договорите си, като същият не е спазил крайния срок за ползване на абонаментите, както следва: Тотал+ 29,99 за мобилен номер *** до 05.08.2022 г., съгласно договора за мобилни услуги от дата 05.08.2020 г.; Интернет 20,99 за мобилен номер ****, до 05.11.2022 г., съгласно договора за мобилни услуги от дата 05.11.2020 г. Незаплащането на предоставените услуги в срок е обусловило правото на мобилния оператор да ангажира договорната отговорност на абоната, съгласно изричната клауза, съдържаща се в т. 11 от договорите, като начисли в крайната издадена фактура неустойка за предсрочно прекратяване на сключения абонамент. Предвид влизане в сила на постигната Спогодба между Теленор България ЕАД и Комисия за защита на потребителите относно начина на формиране на неустойките, претендирани при предсрочно прекратяване на договорен абонамент, начислената на абоната неустойка в размер на 378.89 лв. е формирана съобразно новите правила за изчисление, уговорен в т. 11/раздел 2 от договорите. Претендираната неустойка в размер на 378.89 лв. представляваща стойността на три месечни абонаменти такси на ползваната програма за всеки ползван номер. Съгласно т.11 от договорите, в случай на прекратяване на подписан договор преди изтичане на уговорения срок по вина или инициатива на Потребителя или по нарушение на задълженията му по договора или приложения/документи свързани с него, същият е длъжен да заплати за всяка СИМ карта, по отношение на която е налице прекратяване (1) неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаменти за периода от прекратяване на договора до изтичане на уговорения срок, като сумата не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, взети без ДДС, (2) а в случай, че е предоставяна отстъпка от цената на месечния абонамент, потребителят дължи и възстановяване на част от стойността на ползваните отстъпки, съответстващи на оставащия срок на договора. (3) В случаите, в които на абоната е предоставено мобилно устройство за ползване на услуги, съгласно посоченото в подписания договор или по предходно подписан документ, чийто

срок не е изтекъл, Потребителят дължи такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой и без абонамент) съгласно ценовата листа действаща към момента на сключване на договора и заплатената от него при предоставянето му (в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг), какъвто съответства на оставащия срок на договора. Видно е, че уговорената клауза е в унисон с предписанията на Комисия за защита на потребителите и с уговореното в постигнатата Спогодба. Неустойката в размер на 378.89 лв. се формира за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, както следва: 280.11 лв. за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 05.11.2020 г. за мобилен номер ****0, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси без ДДС- 52.47 лв. и 227.64 лв., представляваща неустойка за предоставено устройство TABLET LENOVO Tab M 10 FHD) Plus Iron Grey, с отстъпка от стандартната цена в размер на 302.14 лв., съгласно т. 7 от договора за мобилни услуги от дата 05.11.2020 г., 98.78 лв. за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 05.08.2020 г. за мобилен номер ****, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси без ДДС- 98.78 лв. Поради прекратяване на договора за мобилни услуги и преустановяване на предоставяните услуги, на основание т. 12, ал. 2 от Общите условия, приложени към лизинговия договор, дължимите месечните вноски за предоставените на абоната мобилни устройства и базовите аксесоари са обявени за предсрочно изискуеми.

Съгласно чл.3 (2) от договора за лизинг, сключен към абонамента за мобилния номер „Месечните лизингови вноски се фактурират от лизингодателя и заплащат от лизингополучателя съгласно сроковете, условията и начина за плащане на задълженията на лизингополучателя в качеството му на абонат на мобилни услуги, съгласно сключения между страните Договор за предоставяне на такива услуги и Общите условия на „Теленор България“ ЕАД“. При сключване на процесните договори е посочена предпочетена дата на фактуриране на услугите 25-то число от месеца. Така, падежът на лизинговите вноски е указания в месечните фактури срок за заплащане на фактурираните услуги. Поради неизпълнението на абоната да заплати в указаните срокове дължими към оператора месечни плащания, довело до предсрочното прекратяване по вина на абоната на индивидуалния му абонамент за ползвания мобилен номер, на основание чл. 12, ал.2 от Общите условия към договора за лизинг /„Месечните вноски и други плащания стават предсрочно изискуеми в случай на прекратяване на договорите за мобилни или фиксирани услуги, както и в случай на забава на дължими съгласно тези договори плащания”/, са обявени за предсрочно изискуеми лизинговите вноски, дължими от месеца на издаване на крайната фактура- месец 02/2021 г. до края на уговорения погасителен план по всеки договор, както следва: За мобилно устройство марка TABLET LENOVO Tab M 10 FHD) Plus Iron Grey се дължи цената в размер на 251.79 лв., представляваща 20 бр. незаплатени лизингови вноски, дължими за периода от месец 2/2021 г. до месец 10/2022 г. в размер на 239.80 лв., съгласно уговорения погасителен план, както и една допълнителна вноска за изкупуване на устройството в размер на 11.99 лв.

Като абонат на обществената телекомуникационна мрежа на мобилния оператор „Теленор България“ ЕАД ответникът се е съгласил и е приел Общите Условия на Оператора за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги. Съгласно чл. 49 от Общите Условия, Теленор има право да получава в срок всички плащания, дължими от потребителя в уговореното количество и на уговореното място. Според чл. 71 „Потребителят е длъжен да заплаща определените от Теленор цени по начин и в срокове за плащане, посочени в т. 27 от тези Общи условия, а именно в срока, указан на фактурата, но не по-късно от 18 дни след датата на издаването ѝ”. Незаплащането в срок на издадените от Оператора на абоната фактури за ползваните мобилни услуги е обусловило правото на Теленор /чл. 75 от ОУ/ да прекрати едностранно индивидуалния договор на ответника. При неспазване на което и да е задължение по част XIII от тези Общи условия или в случай, че е налице неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя, Теленор има право

незабавно да ограничи предоставянето на услугите, или при условията на т. 196, в) да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключване на нов договор с него”.

Съгласно сключения договор за мобилни услуги, страните имат права и задължения, описани в него и общите условия на доставчика на мобилни услуги. Към индивидуалния договор се прилагат клаузите на публикуваните общи условия и те са неразделна част към него. По силата на същите, индивидуалният договор влиза в сила от момента на подписването му от страните, а за неуредените случаи в индивидуалния договор са в сила общите условия на договора за предоставяне на мобилни услуги.

В чл.20 от Общите условия е посочено, че всички услуги се заплащат в зависимост от техния вид и специфика по цени, съгласно действащата ценова листа на Теленор. Съгласно чл. 23, б) месечния абонамент осигурява достъп до услугите, за които е сключен индивидуален договор и включва разходите за поддръжка на Мрежата и се предплаща от потребителя ежемесечно, в размери съобразно избора от потребителя абонаментен план/програма/пакет. По силата на чл. 26 неполучаването на фактура, не освобождава потребителя от задължението му за плащане на дължимата сума. Потребителят отговаря и дължи връщане на оператора и на всякакви допълнителни /извънредни/ разходи, свързани със събирането на вземания, които са присъдени по съдебен ред. Съгласно чл. 27 от Общите условия плащането на посочената във фактурата сума се извършва в срока, указан на фактурата, но не по-късно от 18 дни след датата на издаването ѝ. При неспазване на срока, потребителят държи неустойка за забава в размер на законната лихва за всеки ден закъснение.

В конкретният случай ответникът е подписал договор за услуги с мобилния оператор, ползвал е процесните мобилни номера и не е изпълнил задължението си по договор да заплаща стойността на предоставените услуги, като с това си поведение е изпаднал в забава. Издадени са фактури и в срок не ги е заплатил. Изпълнен е фактическият състав на едно договорно неизпълнение по чл.79 ЗЗД, за което ответникът следва да понесе отговорността си.

Представените фактури сами по себе си, не са основание за плащане, но длъжникът-ответник е сключил договор и е ползвал съответната далекосъобщителна услуга, задължил се е да заплаща цената на предоставеното устройство, съгласно уговорения погасителен план, респ. същият е в неизпълнение на договора си.

Подадено е заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение е образувано ч. гр. д. № 997/2022 г. на Районен съд - гр. Харманли. Против длъжника е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение в размер на 829.85 лв., от които: потребени и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги- 199.17 лв., незаплатени лизингови вноски- 251.79 лв., както и неустойка за предсрочно прекратяване на договори за мобилни услуги- 378.89 лв.

Моли съда да постанови Решение, с което да признаете за установено по отношение на ответника М. Б. Р., ЕГН: ***** с адрес: 6490, гр. Симеоновград, ул. ****, че към него съществува изискуемо вземане на ищеца „Теленор България“ ЕАД, ЕИК***** със седалище и адрес на управление в град София, район „Младост“, ж.к. ***, представлявано от Д.К. К. и М.С., в размер на 829.85 лв. (осемстотин двадесет и девет лв. и 85 ст.), от които: 199.17 лв. (сто деветдесет и девет лв. и 17 ст.), представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за които са издадени фактури № 7311406674/25.10.2020 г., 7312692404/25.11.2020 г., 7313983928/25.12.2020 г. за периода от 25.09.2020 г. до 24.12.2020 г., ведно със законната лихва върху общодължимата сума, считано от подаването на заявлението по чл. 410 ГПК до окончателно плащане на дължимата сума; 251.79 лв. (двеста петдесет и един лв. и 79 ст.) незаплатени лизингови вноски по Договор за лизинг от дата 05.11.2020 г., сключен във

връзка с договорен абонамент за номер ****, по силата на който абонатът е взел мобилно устройство TABLET LENOVO Tab M 10 FHD) Plus Iron Grey на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 11.99 лв. (Единадесет лв. и 99 ст.) всяка, 378.89 лв. (триста седемдесет и осем лв. и 89 ст.) неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, от които: 280.11 лв. (двеста и осемдесет лв. и 11 ст.) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 05.11.2020 г. за мобилен номер ****; 98.78 лв. (деветдесет и осем лв. и 78 ст.) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 05.08.2020 г. за мобилен номер ****.

Моли съдът да постанови осъдителен диспозитив спрямо ответника за разностите, положени в настоящото исково производство, представляващи доплатена държавна такса- 125,00 лв. и адвокатски хонорар- 480.00 лв.

Ответника по делото М. Б. Р., ЕГН: *****, не е открит на установените по делото адреси и не му е връчено надлежно съобщение за отговор по чл. 131 от ГПК. Изпълнени са визираните в разпоредбата на чл. 47 ал.1-5 ГПК действия. С Определение № 1031/26.06.2023г. за особен представител на ответницата е назначен адв. С. М. АК Хасково.

В срока по чл.131 от ГПК, назначения особен представител на ответника е депозирал отговор на исковата молба, в които е изразено становището, че предявения иск е допустим доколкото е предявен от активно легитимирана страна, за която е налице правен интерес.

С отговора на исковата молба не се оспорват изложените в исковата молба твърдения - че ответника М. Б. Р., ЕГН: ***** е сключил посочените в исковата молба Договори за лизинг на устройства и аксесоари и за абонаментни планове. Оспорва размера на дължимата неустойка.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства във връзка със становищата на страните прие за установено:

Не се спори, че между ищцовото дружество и ответника М. Б. Р., ЕГН: ***** е сключен Договор за мобилни услуги от дата 05.08.2020 г. и абонатът е предпочел мобилен номер **** с абонаментна програма Тотал+ 29,99 със срок на действие 24 месеца до 05.08.2022г.

По Договор за мобилни услуги от дата 05.11.2020 г. абонатът е предпочел мобилен номер **** с абонаментна програма Интернет 20.99 със срок на действие 24 месеца до 05.11.2022г.

Не се спори че Р. е сключил и договор за лизинг от същата дата 05.11.2020 г., съгласно който е получил мобилно устройство TABLET LENOVO Tab M10 FHD Plus Iron Grey за период от 23 месеца срещу месечна цена в размер на 11.99 лв., съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото на абоната след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума в размер на 9.99 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ /чл. 1, ал. 2 от договора за лизинг/. Видно е от т. 7 от договора, че мобилното устройство е предоставено на абоната на обща лизингова цена 287.76 лв., при стандартна такава в размер на 589.90 лв., т. е. направената на абоната отстъпка възлиза на сума в размер на 302.14 лв.

Въз основа на посочените договори ответникът ползвал предоставяните от Дружеството мобилни услуги, като потреблението било фактурирано под клиентския номер на абоната № № 006052363.

Не се спори, че в изпълнение на задълженията си по договорите, ищцовото дружество е предоставило съответните мобилни услуги и мобилни устройства.

Не е спорно между страните, че за отчетния период на потребление: от 25.09.2020 до дата 24.12.2020 г. ищцовото дружество е издало: Фактура №7311406674/25-10-2020г. - период на отчитане: 25-09-2020г. до 24-10-2020г. за сумата от 62,36лв.; Фактура

№73126692404/25-11-2020г. - период на отчитане: 25-10-2020г. до 24-11- 2020г. за сумата от 142,31лв.; Фактура №7313983928/25-12-2020г. - период на отчитане: 25-11-2020г. до 24-12-2020г. за сумата от 205,28лв.; Фактура №7316692356/25-02-2021г. - период на отчитане: 25-01-2020г. до 24-02- 2021 г. за сумата от 829,58лв

Поради изпадането на ответника в забава, ищцовото дружество предсрочно прекратило процесните договор за мобилни услуги - по негова вина, като издало крайна Фактура №7316692356/25-02-2021г. за период на отчитане: 25-01-2020г. до 24-02- 2021 г. за сумата от 829,58лв в която наред с незаплатени месечни абонаменти в размер на 199,17, за лизинг 251,79лв, начислило и неустойка в размер на 378,89 лв.

Не се оспорва, че на ответника по Договор за лизинг от 05-11-2020г. е предоставен на TABLET Модел LENOVO Tab M10FHD Plus. Обща лизингова цена по договора: 275,77лв., разпределена в 23 броя месечни лизингови вноски, всяка от по 11,99лв. и вноска при придобиване 11,99лв. Общата цена на устройството е 287,76лв. с посочена стандартна цена в размер на 589,90лв.

По делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза като експертът е изчислил размер на неустойка при хипотезата на предсрочно прекратяване на Договор поради нарушение на условията по Договорите от страна на потребителя, съобразно ОУ, както следва: По Договор за мобилни услуги от 05-08-2020г. за телефонен № 359899127953, с месечен абонамент от 29,99лв. за първоначалният срок на договора от 24 месеца и 33,99лв. след изтичане на този срок, експертизата констатира размер на неустойка от 84,96лв. без ДДС и 101,97лв. с ДДС. По Договор за мобилни услуги от 05-11-2020г. за телефонен № 359890128850, с месечен абонамент от 20,99лв. и промоционален месечен абонамент от 18,99лв, за 24 месеца, експертизата констатира размер на неустойка от 52,47лв. без ДДС и 62,97лв. с ДДС. По Договор за лизинг от 05-11-2020г. за предоставяне на TABLET Модел LENOVO Tab M10FHD Plus, експертизата изчисли размер на неустойка 226,76лв. Общият размер на изчислените съобразно ОУ по представените Договори неустойки е в размер на: 364,19лв. без включване на ДДС за мобилните услуги и 391,17лв. с включване на ДДС за мобилните услуги.

В хода на настоящото исково производство е изискано и приобщено ч.гр.д. № 997 по описа на Районен съд Харманли за 2022г. От него се установява, че е издадена Заповед за изпълнение № 570 от 21.11.2022г. срещу длъжника М. Б. Р., ЕГН: ***** за сумата в общ размер от 829.85 лв., от които: потребени и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги- 199.17 лв., незаплатени лизингови вноски- 251.79 лв., както и неустойка за предсрочно прекратяване на договори за мобилни услуги- 378.89 лв., ведно със законната лихва за периода от 18.11.2022г. до изплащане на вземането, както и разноски в размер на 25.73лв. внесена държавна такса и 360,00лв. адвокатско възнаграждение. Доколкото заповедта е връчена на длъжника при условията на чл.47 ал.5 от ГПК и във връзка с дадените от съда указания, в 1-месечния срок по чл.415 от ГПК, ищцовото дружество е предявило установителния иск по чл.422 от ГПК за установяване дължимостта на вземанията си по заповедта.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните **правни изводи**:

Предявения положителен установителен иск по чл.422 от ГПК за установяване на парично вземания е допустим, като е налице правен интерес от предявяването им, което се доказва и от приложеното ч.гр.д. № 997 по описа на РС Харманли за 2022г., по което има издадена срещу ответника Заповед за изпълнение № 570 от 21.11.2022г. срещу длъжника М. Б. Р., ЕГН: ***** за сумата в общ размер от 829.85 лв., от които: потребени и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги- 199.17 лв., незаплатени лизингови вноски- 251.79 лв., както и неустойка за предсрочно прекратяване на

договори за мобилни услуги- 378.89 лв., ведно със законната лихва за периода от 18.11.2022г. до изплащане на вземането.

Цитираната Заповед е връчена на длъжника при условията на чл. 47 ал.5 от ГПК, поради което на Заявителя е предоставена възможност да предяви установите иск. Исковата претенция по чл.422 от ГПК е предявена в рамките на преклузивния едномесечен срок по чл. 415 ал.1 от ГПК.

В настоящото производство ищцовото дружество претендира главница в размер на 199,17лв. -представляваща неплатени месечни абонаментни такси дължими по Договори за мобилни услуги от 05.08.2020 г. и 05.11.2020 г.

Не се спори по делото, а и от събраните писмени доказателства се установява по несъмнен начин, че между страните са съществували валидни облигационни правоотношение по силата на сключени: Договор за мобилни услуги от дата 05.08.2020 г. абонатът е предпочел мобилен номер 359899127953 с абонаментна програма Тотал+ 29,99 със срок на действие 24 месеца до 05.08.2022г. и Договор за мобилни услуги от дата 05.11.2020 г. абонатът е предпочел мобилен номер 359890128850 с абонаментна програма Интернет 20.99 със срок на действие 24 месеца до 05.11.2022г.

Съдържанието им е подробно регламентирано в договорите и в Общите условия към него. Тези съглашения са подписани и от ответника, който не е възразил срещу приемането им като писмени доказателства, нито ги е оспорил относно автентичността им или пък от гледна точка верността на съдържанието им, въпреки че е разполагал с възможност за това. Няма спор, че ищцовото дружество е изпълнила точно основните си задължения, като е предоставило потребление за ползването от абоната мобилни номера: *** и ***. С оглед на това следва да се приеме, че в тежест на ответника е възникнало насрещното задължение да заплаща дължимите месечни абонаменти и потребени услуги. По делото не се спори, че ответника не е изпълнил задължението като са налице незаплатени както месечни абонаменти, така и потребени услуги. По делото нито се твърди, нито са ангажирани доказателства относно изпълнението на тези изискуеми задължения на ответника.

По тези съображения съдът счита, че предявения иск за сумата от 199,17лв. - представляваща неплатени месечни абонаментни такси дължими по Договор на мобилни услуги от дата 05.08.2020 г. и 05.11.2020 г. , намиращ правно основание в чл. 422 вр. чл.415 от ГПК вр. чл. 229 ЗЕС вр. чл.79 ал.1 от ЗЗД се явява основателен и следва да бъде уважен.

Относно исковата претенция в общ размер от лв. – представляваща незаплатени лизингови по Договори за лизинг, състава на съда намира:

Към изисканото и приобщено в настоящото производство -ч.гр.д. № 997 по описа на РС Харманли за 2022г. са приложени: Договор за лизинг от 05.11.2020г.

По силата на тези договори ищцовото дружество е предоставила на ответника мобилно устройство TABLET LENOVO Tab M10 FHI) Plus Iron Grey на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 11.99 лв .

От изложеното следва извода, че между страните са възникнали облигационни взаимоотношения с подробно описаното в исковата молба съдържание. За да възникне вземането за заплащане на лизинговата цена, е необходимо ищецът да е изпълнил задължението си за предаване на владението на лизинговите вещи.

Съгласно чл.12, ал.2 от Общите условия към договора за лизинг „Месечните вноски и други плащания стават предсрочно изискуеми в случай на прекратяване на договорите за мобилни или фиксирани услуги, както и в случай на забава на дължими съгласно тези договори плащания“, са обявени за предсрочно изискуеми лизинговите вноски, дължими от месеца на издаване на крайната фактура- месец 02/2021 г. до края на уговорения погасителен план по всеки договор, както следва:

За мобилно устройство марка TABLET LENOVO Tab M10 FI ID Plus Iron Grey се дължи цената в размер на 251.79 лв., представляваща 20 бр. незаплатени лизингови вноски, дължими за периода от месец 2/2021 г. до месец 10/2022 г. в размер на 239.80 лв., съгласно уговорения погасителен план, както и една допълнителна вноски за изкупуване на устройството в размер на 11.99 лв.

Съгласно предвиденото в чл. 4 от Договорите за лизинг, те имат значение на приемно-предавателни протоколи, удостоверяващ изпълнението на задължението на ищцовото дружество. Посочената норма предвижда че с подписването на договора ответникът декларира, че са му предадени устройствата във вид, годени за употреба, функциониращи изправно и съответстващи напълно на договорените технически характеристики, както и че са комплектовани с гаранционна карта. Следователно предаването на владението лизинговите вещи следва да се приеме за доказано по категоричен начин. След като ищцовата страна е изправна страна по Договори за продажба на изплащане в нейна ползва е възникнало вземането за лизинговата цена. Съобразно условията на Договорите за лизинг, цената се заплаща на месечни лизингови вноски, предвидени в погасителен план част от самите договори. В случая заплащането на лизинговата цена е следвало да се извършва на 23 месечни вноски – в различни размери в зависимост от устройството. Месечните лизингови вноски следвало да се изплащат в сроковете, условията и начина за плащане предвидени в договора за предоставяне на мобилни услуги и общите условия към него. Към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично вземане всяка една от вноските е била падежирала. По делото нито се твърди, нито са ангажирани доказателства относно изпълнението на тези изискуеми задължения на ответника.

С исковата молба пълномощника на ищеца е признал, че ответника е заплатил част от лизинговите вноски, като е останала неизплатена сума в общ размер от 251.79 лв., представляваща 20 бр. незаплатени лизингови вноски, дължими за периода от месец 2/2021 г. до месец 10/2022 г. в размер на 239.80 лв., съгласно уговорения погасителен план, както и една допълнителна вноски за изкупуване на устройството в размер на 11.99 лв.

С изложеното искът за признаване за установено дължимостта на вземанията по Договори за лизинг от 05.11.2020г. се явява доказан по основание и размер, а и не се оспорва от ответника и като такъв следва да бъде уважен.

По отношение на иска за сумата от 378, 89лв. – представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорни абонаменти настоящия съдебен състав намира:

По своята правна същност неустойката съставлява акцесорно съглашение с предмет задължението на неизправната страна по правната сделка да престира определена (глобално или в процент) или определяема парична сума като обезщетение за вредите от неизпълнението на породено главно задължение, без да е необходимо същите да бъдат доказвани. За да бъде уважена тази претенция, ищецът следва да докаже, че е налице уговорка за заплащане на неустойка в договора за далекосъобщителни услуги, както и че договорът е бил прекратен по вина на ответника. В тази връзка съдът намира, че не е доказано осъществяването на последната предпоставка, от което следва, че не е възникнало в полза на ищеца правото да начислява претендираната неустойка. За да достигне до този извод, съдът съобрази, че от събраните доказателства не се установява кога са били прекратени договорните правоотношения с ответника и по какъв начин страната, която е упражнила правото си да прекрати договора, е уведомила другата. Тук следва да се отбележи, че надлежното упражняване на потестативното право на разваляне е елемент от право пораждащия фактически състав на вземането за неустойка, тъй като същата е уговорена именно за този етап от развитието на облигационното правоотношение. В тази връзка не може да бъде споделено становището на ищеца, че за прекратяването на договора не се изисква форма за валидност и такава за доказване. Напротив, доколкото не е уговорено

друго, следва да се приеме, че надлежното упражняване на правото на разваляне се подчинява на общите правила на чл. 87 ал.1 от Закон за задълженията и договорите и писмените договори подлежат на прекратяване с изявление в същата форма. Този извод не се опровергава от клаузата на чл. 196 от ОУ на ищеца, която предвижда възможност за едностранно прекратяване на договора от оператора при неизпълнение от страна на длъжника, но не урежда хипотеза на автоматично прекратяване на договора, без насрещната страна да бъде уведомена за това. От това следва, че когато развалянето се извършва извънсъдебно, прекратителното действие настъпва от момента на получаване на предупреждение от длъжника и след изтичане на срока, а ако такъв не е следвало да бъде даден, от момента на достигане на уведомлението до длъжника

В настоящата хипотеза от страна на ищцовото дружество не се твърди, а и не се доказва да е отправяно до абоната – ответник по делото писмено предизвестие. Дори изложените в исковата молба твърдения за изпращане на кратки текстови съобщения до ответника за заплащане на дължимите месечни суми, да са осъществени (доказателства в тази насока не са ангажирани), те не могат да заместят изричното изявление за прекратяване на договора. Видно от съдържанието на ОУ прекратяването и спирането на достъпа до услугите са уредени отделно, поради което не може да се приеме, че преустановяването на услугата от оператора е равнозначно на прекратяване на облигационната връзка. В разглежданата хипотеза и исковата молба не може да послужи като изявление за разваляне на договора, тъй като препис от нея не е получен от ответника, а от назначен особен представител и то след като е бил изтекъл срока по договора, първият на 05.08.2022г., вторият на 05.11.2022г.

Следва да се отбележи и че връчването на длъжника на издадената заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, при условията на чл. 47 ал.5 от ГПК, не може да замести отправеното от кредитора уведомление за разваляне на договора, тъй като то представлява акт на съда, а не волеизявление на изправната страна по договора. С оглед всичко изложено, съдът намира, че ищецът не е установил, че е уведомил ответника за прекратяването на договорните правоотношения преди датата на подаване на исковата молба, поради което липсва основание за възникване на неустоечното вземане.

По изложените съображения, че ищецът не е упражнил надлежно правото си да прекрати договора за мобилни услуги преди да изтече срокът му, съдът намира, че не е осъществен фактическият състав, пораждащ заплащането на начислената неустойка, тъй като безспорно в случая става въпрос за неустойка, дължима при разваляне на договора поради виновно неизпълнение от страна на длъжника.

Предвид всичко изложено, съдът счита, че установителния иск за дължимостта на неустойка в общ размер на 378,89 лв. - за предсрочно прекратяване на договорени абонаменти, намира за правно основание в чл. 422 от ГПК вр. чл. 92 от ЗЗД следва да бъде отхвърлен.

Съгласно дадените разяснения в ТР №4 от 18.06.2014г.на ОСГТК на ВКС по тълк.д.№ 4/2013г.-т.12 от същото съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422 респ. чл. 415 ал.1 от ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разносните, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разносните както в исковото, така и в заповедното производство. Прието е, че съдът в исковото производство се произнася с осъдителен диспозитив по дължимостта на разносните в заповедното производство, включително и когато не изменя разносните по издадената заповед за изпълнение. В този смисъл ответника следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените в заповедното производство деловодни разноски в общ размер на 209,26 лв., предмет на издадената заповед по чл.410 от ГПК.

С оглед изхода на делото, на ищеца следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, съобразно уважената част от предявените искове, предвид обстоятелството,

че с поведението си ответника е дал повод за тяхното реализиране. В настоящото исково производство ищцовото дружество е направило разноски в общ размер на 1305,00лв., от които: 125.00лв. внесена държавна такса, 480,00лв. адвокатско възнаграждение и 400,00лв. възнаграждение за особен представител и 300,00 лева за съдебно-счетоводна експертиза. Съобразно уважената част от исковата претенция, на ищцовото дружество, следва да се присъди сумата от 709,32лв.

Водим от гореизложеното и на основание чл.235, ал.5 от ГПК съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено по отношение на М. Б. Р., ЕГН: ***** с адрес гр. Симеоновград, ул. **** съществуването на вземането на „Йеттел България” ЕАД, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление гр. София район****6, за сумите: **199,17 лв.** - представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги за периода от 25.09.2020г. до 24.12.2020г. и **251,79лв.** - незаплатени лизингови вноски по Договори за лизинг от 05.11.2020г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението по реда на чл. 410 ГПК на 18.11.2022г. до окончателното плащане на сумата, за които суми е издадена Заповед за изпълнение № 570/21.11.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 997 по описа на РС Харманли за 2022г.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Йеттел България” ЕАД, ЕИК **** със седалище и адрес на управление гр. София район „*****” против М. Б. Р., ЕГН: ***** с адрес гр. Симеоновград, ул. „****”, иск с правно основание чл.422 от ГПК вр. чл.92 от ЗЗД, за установяване по отношение на М. Б. Р., ЕГН: ***** с адрес гр. Симеоновград, ул. „Поп Андрей“ №13, че дължи на „Йеттел България” ЕАД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София район *****сумата от **378,79 лв.** – представляваща дължима неустойка за предсрочно прекратяване на договори за мобилни услуги от 05.08.2020г. и от 05.11.2020г. и договор за лизинг от 05.11.2020г. , като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА М. Б. Р., ЕГН: ***** с адрес гр. Симеоновград, ул. ****, да заплати на „Йеттел България” ЕАД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София район ****, сумата от 209,26 лв., представляваща направени разноски в заповедното производство по ч.гр.д.№ 997 по описа на РС Харманли за 2022г., за която е издадена Заповед № 570/21.11.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК.

ОСЪЖДА М. Б. Р., ЕГН: ***** с адрес гр. Симеоновград, ул. **** да заплати на „Йеттел България” ЕАД, ЕИК ****3, със седалище и адрес на управление гр. София район *** разноски за исковото производство в общ размер на 709,32 лв..

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд Хасково в двуседмичен срок от връчването на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Харманли: _____